

INTERRUPTCE

Vypracovaly:
Benešová Jitka
Knoflíčková Jana

Interrupce

- umělé ukončení těhotenství před dosažením životaschopnosti plodu v určitém vývojovém stupni těhotenství
- pojem *interrupce* je odvozen z latinského slova *interrumpere*, což znamená *přerušit*.

Dlouhou dobu se používal výraz *umělé přerušení* těhotenství. Protože slovo přerušit nabízí možnost pokračování, což v tomto případě je nemožné, došlo v 90. letech ke změně používaného názvu a výraz přerušení byl nahrazen výrazem *ukončení*.

Rozdělení interrupce

- časná interrupce=miniinterrupce
 - se provádí do 6. týdne těhotenství u ženy, která ještě nerodila, a do 8. týdne u ženy, která již rodila vaginální cestou

- klasická interrupce=kyretáž

- provádí se asi od 6. do 12. týdne těhotenství

- při tomto výkonu se pomocí štíhlé kovové lžice zvané kyreta rozšíří děložní čípek a seškrabuje se vnitřní vrstva dělohy (endometrium)

- výkon se provádí při jednodenní hospitalizaci a v narkóze a po zákroku jde většinou žena po několika hodinách domů

- interrupce po 12. týdnu

-v ČR se provádí pouze ze zdravotních důvodů, nejčastěji po špatných výsledcích amniocentézy

Existují dva způsoby:

-při rozšíření děložního hrdla s vyjmutím plodu musí někdy lékař zhmoždit lebku plodu kvůli zjednodušení výkonu

-při indukci je pacientka přijata k hospitalizaci a lékař se pokusí pomocí medikace navodit porod a plod vypudit přirozenou cestou

Po interrupci

-je potřeba dodržovat zásady hygieny stejné jako při menstruaci, ale po dobu šesti týdnů (šestinedělí)

-žena obvykle celou tuto dobu krvácí

-většina gynekologů doporučuje nejméně 14 dní „nepouštět nic a nikoho do pochvy“ (čípek, který je obvykle těsně uzavřený, je po potratu otevřen bakteriím nacházejícím se v pochvě).

-dva týdny po výkonu se musí žena dostavit ke gynekologovi na kontrolu

Problematika interrupce z hlediska:

■ zdravotního

-žena po interrupci může mít problém přijít do jiného stavu nebo těhotenství udržet

-při samotné interrupci nemusí dojít ke kompletnímu odstranění tkáně z dělohy, či naopak dojde k přílišnému odstranění, a tím protržení děložní stěny.

-infekce po potratu mohou způsobit děložní jizvení, které může vést k neplodnosti

■ psychického

-mnoho žen se po potratu potýká s velkými výčitkami svědomí, sužují je pocity ztráty, smutku

Co může vést k interrupci

- zoufalá finanční situace ženy, která není schopna se postarat o dítě
- žena se může cítit příliš mladá na to, aby dítěti poskytla veškerou péči
- žena mohla být znásilněna či k sexu donucena a dítě nechce

Důvodů k interrupci může být více. Je třeba, aby žena vždy zvážila všechny možnosti a uvědomila si případné ztráty, které už nebude možno vzít zpět.

Historie interrupce

K umělému odstranění plodu z těla matky se řada historicky známých společností stavěla negativně a v zemích se silným katolickým vlivem byla tato činnost přísně trestána. Historicky je předmětem četných sporů i legislativních a v mnoha státech byla a stále je protiprávní.

První stát, který uzákonil umělé přerušování těhotenství na žádost ženy, byl Sovětský svaz, roku 1923. Od poloviny 50. let minulého století byl zákon o umělém přerušování těhotenství na žádost ženy zaveden ve většině bývalých socialistických zemí s výjimkou NDR a Albánie. U nás (v bývalém Československu) byl potratový zákon uveden do praxe v roce 1958, jeho prováděcí předpisy však podmínky k provedení potratu různými úpravami omezovaly. Od roku 1987 začal platit zákon, kterým byly zrušeny potratové komise a rozhodování o počtu a době narození dětí bylo ponecháno plně na matce.

V mnoha zemích světa je interrupce ilegální či velmi problematičká a žena musí kvůli souhlasu s výkonem absolvovat schvalování komisí.

Extrém

Zákaz potratů může vést ženy k mnohdy zoufalým činům. Příkladem je „drátková metoda“. U tohoto postupu se drát zasouval přes čípek do dělohy v naději, že vyvolá děložní kontrakce, krvácení a potrat. Naneštěstí drát většinou protrhl dělohu, nebyl sterilní a někdy ohrozil životně důležité orgány. Pacientky si také prováděly různé výplachy, při nichž se mohly dostat do krevního oběhu nečistoty či infekce.

Interrupce v ČR

Rok	Potraty celkem	Z toho: umělá přerušování těhotenství	Z toho: samovolné potraty
1990	126 055	111 268	14 772
1995	61 590	49 531	10 571
1996	59 962	48 086	10 296
1997	56 973	45 022	10 392
1998	55 654	42 959	11 128
1999	52 103	39 382	11 173

Zdroje:

- Reader's Digest Výběr - Rodinná encyklopedie medicíny & zdraví
- <http://www.babyweb.cz/Clanky/a118-Interrupce-co-o-ni-mozna-nevite.aspx>
- <http://cs.wikipedia.org/wiki/Interrupce>
- <http://www.feminismus.cz/index.shtml?x=115226>